

honoreres af Sygekasserne, vil i den Henseende være mere end tilstrækkelig. Og skulde en saadan Anvisning paa Besparelser ikke være tilstrækkelig, saaledes at de Sygekasser, der er kommet meget højt op i deres Medicinforbrug, alligevel ikke kan klare sig, har de virkelig den Udvej at reducere den Andel, de betaler af Medicinen, med en eller anden Brøkdæl. De Kasser, der er kommet højest op, betaler $\frac{3}{4}$, og hvad skulde der være i Vejen for, at de nedsatte denne Brøkdæl f. Eks. til Halvdelen, saaledes som mange vellede Kasser har det? Derfor tør jeg rolig hævde, at dette Bortfald af Statstilskuddet til Medicin ikke behøver at betyde nogen Forringelse af Sygekassernes Balance.

Med Hensyn til Lægetilskuddet skal jeg sige, at Lovforslaget, som nævnt, nedsætter Statstilskuddet fra 25 til 15 pCt. Man har ganske bevidst fra Ministeriets Side sat ind paa dette Punkt, fordi Lægeudgifterne i mange Kasser afgjort er kommet for højt op. Mange af Kasserne har heller ikke været opmærksomme paa dette Punkt. Sygekassernes Gennemsnitsudgift til Lægehjælp var i 1925 11 Kr. 16 Ø. pr. Medlem, men det er jo et Gennemsnitstal, der var Kasser, der var helt oppe paa 20 Kr., medens andre laa langt under det nævnte Tal. Naar gode Sygekasser kan ledes med et Tal paa 11 Kr. eller derunder, hvorfor skulde andre Kasser saa ikke kunne ordne sig med deres Læger i samme Forhold? Lægeudgifterne er siden 1914 kommet langt højere op, end de bør være efter Pristallet. Meningen med Lovforslaget er at gøre Sygekasserne opmærksomme herpaa og tvinge de Sygekasser, der har været ufimeligt højt oppe, til at regulere nedeffter, saaledes at de kommer i Overensstemmelse med de forsvarligt ledede Kasser paa dette Omraade. For adskillige af de Kasser, der er kommet højt op med Lægetilskuddet, vil denne Reduktion af Statens Tilskud maaske betyde, at de nødsages til at indtræde i alvorlige Forhandlinger med de Læger, de har Kontrakt med. Man vil maaske saa sige — og saa vidt jeg forstod, er det allerede sagt af en af de ærede Ordførere —, at Sygekasserne staa overordentlig vanskelig, fordi disse Kontrakter løber paa mange Aar. Men det er ikke rigtigt. Alle disse Sygekassekontrakter med Læger skal godkendes af Sundhedsministeriet, og i alle de godkendte Kontrakter staa der, at Godkendelsen gælder indtil videre, og den kan opsiges med 3 Maaneders Varsel, saa-

fremt der kommer væsentlige Ændringer i Loven. Altsaa, saafremt dette Lovforslag vedtages og Sygekasserne ikke kan komme til fredelig Overenskomst med deres Læger om en passende og rimelig Nedsættelse, kan de i Løbet af 3 Maaneder opsige deres Kontrakt og derefter optage en Forhandling. Jeg tror for øvrigt, at Forhandlingerne med Lægerne vil forløbe saa fredeligt, at Kontraktopsigelse ikke bliver nødvendig, men skulde den blive nødvendig, er Sygekasserne overordentlig stærkt stillet ved Forhandlingen. Det viser Sygekassekonflikten i Jylland for et Par Aar siden, der, som det er nævnt i Dag, for Sygekasserne gav en Besparelse paa over 2 Mill. Kr. og for Lægerne en Indtægtsformindskelse paa over 2 Mill. Kr. i Løbet af et Aar, og jeg tør sige, at naar Kasserne i en Konflikt som den jyske daglig kan tjene mange Tusinde Kroner ved at holde Konflikten gaaende; saa staa de saare stærkt i en saadan Konflikt.

Der er af en af de ærede Ordførere gjort opmærksom paa en Mangel ved Lovforslaget, nemlig at det vigtige og for Kommunerne saa dyre Kørselspørgsmaal ikke er taget op. Jeg giver det ærede Medlem — det var, saa vidt jeg ved, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou — Ret paa dette Punkt; men jeg skal hertil sige, at siden Lovforslaget er udarbejdet, er der af Indenrigsministeren i Landstinget fremsat Forslag om, at Overenskomster mellem Læger og Kommuner bringes ind under det kommunale Mælingsraads Omraade. Efter at dette Forslag er fremsat, finder jeg det rimeligt og naturligt, at Pligtkørselskommissionens Forslag til Ændringer i Sygekasselovens § 15 gaar ind i det foreliggende Forslag. Kommissionens Forslag er saa omhyggeligt og grundigt udarbejdet — og det ligger altsaa beredt —, at jeg vil finde det naturligt, at det Udvalg, der formentlig nedsættes, tager med i sine Overvejelser at optage dette Forslag som en Ændring til den nugældende Sygekasselovs § 15. Og saafremt Udvalget gør det, kan jeg fuldt ud tiltræde det.

En af de ærede Ordførere — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard — var inde paa, at Amternes og Kommunernes Sygehusudgifter var kommet højt op paa Grund af den stærke Nedsættelse, de havde indført i Betalingen for Sygekassemedlemmers Sygehusbehandling. Ja, det er sikkert rigtigt nok, men det Ministerium, jeg har den Ære at sidde i, har ingen Indflydelse paa dette. Det er